

9. *Strávte nejaký čas v modlitbe. Božie povolanie pre váš zbor je príliš dôležité na to, aby ste ho zanedbali, a je príliš dôležité na to, aby ste sa do neho pustili bez moci Ducha Svätého. Proste Boha, nech tak naplní váš zbor svojím Duchom, aby si okolitá komunita všimla ten rozdiel. Proste ho, aby vás vystrojil do roly, ktorú máte zohrať v jeho vykupiteľskom pláne.*

Pozrite si video k tejto kapitole na multiplymovement.com.

Časť druhá: Život cirkvi

---

3. Globálna cirkev

Nech je cirkev na miestnej úrovni akákoľvek dôležitá, Boží plán ďaleko presahuje vaše mesto. Boh chce, aby ste zasiahli ľudí vo svojej komunite, ale tam to pre neho nekončí. V Božom vykupiteľskom pláne je obsiahnutá vaša komunita – ale aj každé iné mesto, dedina a džungľa na našej planéte!

Ak sa váš zbor dá dohromady a prinesie evanjelium *každému* jednotlivcovi vo vašom meste, Božie poslanie pre vás ešte stále neskončilo. Nezáleží na tom, aké veľké prebudenie zažijete, vaše okolie je stále len zlomkom sveta, ktorý máme podľa Ježišovho prikázania zmeniť prostredníctvom evanjelia. Kým naša vízia nebude zahŕňať celú zem, nemáme presný pohľad na Božiu cirkev či na jeho vykupiteľský plán.

Všetky pokolenia zeme

Vráťme sa na začiatok. Len čo na svet prišla skaza kvôli hriechu Adama a Evy, Boh dal sľub, že ho obnoví. Boh povedal hadovi:

„Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou,
 medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom;
 ono ti rozšliape hlavu,
 ty mu však zraníš päť!“ (1. Mojžišova 3, 15)

Zničujúci vplyv hriechu sa mal rozšíriť na celé ľudstvo a boj o jeho vykúpenie mal byť zohratý medzi potomstvom ženy a potomstvom hada. Toto zaslúbenie sa napokon stalo realitou v osobe Ježiša Krista, ktorý „rozšlia pol diablu hlavu“ tým, že zomrel na kríži a vstal z hrobu. Je však dôležité, aby sme toto zaslúbenie vnímali aj ako zaslúbenie pre celé ľudské pokolenie. Nie je viazané na konkrétnu etnickú skupinu či geografické miesto. Zaslúbenie vykúpenia je široké ako samé ľudstvo.

Boh tento sľub zopakoval Abrahámovi:

„Urobím z teba veľký národ, požehnám ťa, zvelebím tvoje meno. Buď požehnaním! Požehnám tých, čo teba žehnajú a tých, čo tebe zlorečia, preklajem. V tebe budú požehnané všetky pokolenia zeme.“ (1. Mojžišova 12, 2-3)

Požehnanie, ktoré tu Boh zaslúbil, sa naplnilo prostredníctvom Abrahámových potomkov: izraelského národa. Sústredilo sa v osobe jedného konkrétneho Izraelitu: Ježiša z Nazareta. Ale musíme pamätať na to, že aj keď zaslúbenie prišlo *prostredníctvom* jedného národa, požehnanie bolo od počiatku určené pre *všetky* národy.

Boh povolal aj váš zbor, aby zohral určitú rolu v jeho pláne vykúpenia. A keďže jeho plán je globálny, váš zbor by mal uvažovať vo väčších intenciách, než sú hranice vášho mesta. Nemôžete byť všade naraz a vaše finančné a ľudské zdroje sú obmedzené. Ale ak máte byť súčasťou Božej misie tu na zemi, musíte rozmýšľať globálne.

1. *Vlastnými slovami opíšte, prečo je dôležité rozmýšľať o Božom vykúpiteľskom pláne v globálnom meradle.*
2. *Keď rozmýšľate o poslaní vášho zboru, má v ňom nejaké miesto aj zvyšok sveta? Aké?*

Kde Kristovo meno ešte nie je známe

Keď študujete Novú zmluvu, nemôže vám ujsť Pavlova misijná kariéra. Aj keď ho možno pokladáme za teológa alebo pastora, Pavol bol misionárom v pravom zmysle slova. Veľká časť Skutkov apoštolov sprevádza Pavla z miesta na miesto na jeho cestách – často uprostred veľkého nebezpečenstva, ťažkostí a prenasledovania – a zaznamenáva jeho hlásanie evanjelia a zakladanie zborov medzi ľuďmi, ktorí sa rozhodli nasledovať Ježiša.

Nebola to náhoda, že Pavol strávil takú veľkú časť svojho života šírením evanjelia do nových oblastí. Takto opisuje túto svoju vášeň:

„A tak sa usilujem ohlasovať evanjelium nie tam, kde Kristovo meno bolo už známe, aby som nebudoval na cudzom základe, ale ako je napísané: Uvidia tí, ktorým o ňom nebolo nič zvestované, a porozumejú tí, ktorí nepočuli.“ (Rimanom 15, 20-21)

Pavlove slová „ako je napísané“ odkazujú na Izaiáša 52, kde je Ježiš opísaný ako služobník Pána, ktorý bude trpieť, aby priniesol svojmu ľudu uzdravenie. Predtým v tej istej kapitole Boh jasne vysvetľuje, že aj keď tu hovorí priamo k Izraelu, jeho spasenie je určené pre všetky národy a jedného dňa vyšle poslov, aby rozšírili túto dobrú správu:

„Aké milé sú na vrchoch
nohy posla, ktorý oznamuje pokoj,
posla blaha, ktorý ohlasuje spásu
a hovorí Sionu: Tvoj Boh kraluje!
... Hospodin si obnažil sväté rameno
pred očami všetkých pohanov
a všetky končiny zeme
uvidia spásu nášho Boha.“ (Izaiáš 52, 7 a 10)

Je zaujímavé, že Pavol citoval začiatok tejto pasáže v predchádzajúcej časti Listu Rimanom. Chcel jasne vysvetliť, že spasenie Boh ponúka celému ľudstvu, a čo je ešte dôležitejšie: všetci sme povolaní k tomu, aby sme v šírení evanjelia zohrali aktívnu rolu:

„Niet teda rozdielu medzi Židom a Grékom, lebo ten istý je Pánom všetkých, bohatý pre všetkých, ktorí ho

vzývajú. Veď každý, kto by vzýval Pánovo meno, bude spasený. Ako však budú vzývať toho, v ktorého neverili? Ako uveria v toho, o ktorom nepočuli? A ako počujú bez kazateľa? Ako budú kázať, ak nie sú poslani? Ako je napísané: Aké krásne sú nohy tých, ktorí prinášajú radostnú zvesť o dobrých veciach.“ (Rimanom 10, 12-15)

Čo to teda všetko znamená? Boží vykupiteľský plán sa vzťahuje na celé ľudstvo, ale len tí, čo počuli jeho posolstvo, môžu naň zareagovať. Pavol pokladal za svoj životný cieľ, aby túto zvesť o vykúpení priniesol tým, ktorí o nej ešte nikdy nepočuli.

Majte na pamäti, že Pavlova túžba po širšom rozsievaní evanjelia nebola len jeho osobná preferencia. Je nevyhnutnou súčasťou poslania, ktoré Ježiš zveril cirkvi. Nezabúdajte, že Kristus nám prikázal činiť učeníkov vo všetkých národoch. Nepochopili sme podstatu Božieho vykupiteľského plánu, ak si myslíme, že v ňom nie je obsiahnuté ľudstvo.

3. *Rozmýšľajte chvíľu nad spomínanými pasážami (Rimanom 15, 20-31; Izaiáš 52, 7-10; Rimanom 10, 12-15). Ako by mali tieto pravdy ovplyvniť spôsob, akým zmýšľate o svojom povolaní?*

Skôr než príde koniec

Tento svet neskončí, kým sa Boží plán nenaplní. Boh posielal svoj ľud do sveta, aby stelesňovali a hlásali jeho uzdravenie, a nezavrši ľudské dejiny dovtedy, kým sa tak neudeje. Ak jeho plán od samého začiatku zahŕňal vykúpenie ľudí zo všetkých národov, potom sa neuspokojí so šťastnými, zdravými zbormi len v našom okolí – a my by sme sa tiež nemali! I keď máme túžiť po tom, aby ľudia vzdávali slávu Kristovi v našom najbližšom okolí, rovnako by sme mali zdieľať aj Pavlovu túžbu po tom, aby Kristovi vzdávali slávu ľudia v každom kúte sveta.

Aj keď detaily ohľadom konca sveta a časový rámec mnohých pro-roctiev v Biblii sú predmetom častých debát, Ježiš sa jasne vyjadril, že poslanstvo evanjelia by nemalo byť izolované v jedinej časti sveta: „A toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete na svedectvo všetkým národom. A potom príde koniec.“ (Matúš 24, 14)

Mnohí kresťania sú prekvapení, keď počujú, že ešte stále je na svete veľa spoločností, ktoré nikdy nepočuli meno Ježiš. Pokladáme za samozrejmé, že ak ľudia okolo nás prejavia záujem, majú prístup k evanjeliu. Aj keď možno niekto nemá nablízku zbor alebo aktívneho kresťana (i keď si to celkom nevieme predstaviť), každý má aspoň prístup k posolstvu evanjelia v televízii, rádiu alebo na internete. To však jednoducho neplatí ohľadom zvyšku sveta. Všade na zemi sú ľudia, ktorí zúfalo potrebujú nádej, uzdravenie a spasenie, avšak nemajú prístup k posolstvu o vykúpení.

Pavlove otázky sú rovnako relevantné dnes, ako boli pred dvetisíc rokmi: Ako budú vzývať toho, v ktorého neuverili? Ako uveria v toho, o ktorom nepočuli? A ako počujú bez kazateľa? Ako budú kázať, ak nie sú poslaní?

Tieto otázky by sa mali hlboko vryť do našich myslí a srdc. Nenasledujeme plne Ježiša, ak nás nezaujímá hlásanie „tohto evanjelia o kráľovstve... po celom svete“ (Matúš 24, 14). To robil Ježiš, kým tu žil. A teraz – prostredníctvom moci jeho smrti a zmŕtvychvstania – nás povoláva k tomu istému.

4. *Rozmýšľali ste niekedy nad nezasiadnutými národmi sveta? Ak áno, ako to ovplyvňuje vaše zmýšľanie a životný štýl? Ak nie, prečo ste o tom podľa vás nikdy nerozmýšľali?*

Spolupráca na šírení evanjelia

Keď sa v nás rozhorí túžba po tom, aby bola Kristova sláva zjavená všade na svete, musíme zistiť, akú rolu v tom môžeme zohrať. Nezabúdajte: každý kresťan bol povolaný, aby sa zapojil do šírenia evanjelia po celej zemi! Nikto sa z toho nemôže vyvliecť. Nik nebol povolaný k životu, ktorého by sa netýkala globálna misia. To však neznamená, že si všetci musíme okamžite začať baliť kufre do džungle.

Boh možno naozaj chce, aby ste zobrali jeho evanjelium do ďalekých krajín. Priveľa kresťanov až príliš rýchlo mávne rukou nad touto možnosťou. Niektorí ľudia spohodlneli vo svojom súčasnom životnom štýle a ani sa im nesníva o tom, že by mali obetovať svoje pohodlie pre Božiu slávu. Iní rýchlo usúdia, že boli povolaní do niečoho iného, niečoho „normálnejšieho“. Nemali by sme robiť rýchle závery. Povedali ste niekedy úprimne Bohu, že sa v tejto oblasti podriaďujete jeho vôli? Hneď teraz by ste sa mali opýtať Boha, či nechce, aby ste žili niekde inde pre dobro evanjelia. Možno je to desivá myšlienka, ale musíte dôverovať Bohu viac, než dôverujete sebe. Ste tu na zemi pre jeho slávu. Boh vás požeňal, aby ste použili čokoľvek z toho, čo vám dal, pre jeho slávu, nie pre vašu vlastnú.

V konečnom dôsledku by sme mali očakávať, že Boh nás povedie na miesta, kam by sme sami prirodzene nešli.

5. *Na chvíľu sa zastavte a opýtajte sa Boha, aké má úmysly s vašim životom. Poproste ho, aby prelomil akékoľvek výhovorky, za ktorými sa môžete ukrývať, alebo modly, ktorých sa pridržate. Poproste ho, aby vás urobil ochotným nasledovať ho, kamkoľvek vás povedie. Na konci si zapíšte, aké myšlienky vám prichádzali na myseľ počas tohto rozhovoru s Bohom.*

Každý z nás musí zvážiť, či ho Boh povoláva na misijné pole, ale nezabúdajte, že to nie je jediný spôsob, ako môžeme pracovať na naplnení jeho plánu pre národy sveta. Ak sme presvedčení, že Boh chce, aby sme zostali tam, kde nás nateraz umiestnil, potom by sme mali naše zdroje využívať na napredovanie jeho misie na celej zemi. Aj keď sa naša primárna služba týka ľudí v našom bezprostrednom okolí, mali by sme sa modliť za našich spolupracovníkov v iných častiach sveta. Cirkev sa rozšírila po celom svete a my by sme mali robiť všetko, čo je v našich silách, aby sme zasiahli ľudí v každom kúte sveta.

Ján napísal list kresťanovi menom Gájus, ktorý pomáhal misionárom cestujúcim za účelom šíriť evanjelium ďalej. Jeho slová dávajú do perspektívy našu rolu ako podporovateľov misií:

„Milovaný, verne konáš všetko, čo robíš pre bratov, hoci sú cudzinci. Oni vydali pred cirkvou svedectvo o tvojej láske. A dobre urobíš, keď ich tak vychystáš na cestu, ako sa patrí pred Bohom. Veď pre jeho meno sa vydali na cestu a nič neprijímajú od pohanov. Preto sme my povinní podporovať takýchto, aby sme mohli spoločne pracovať pre pravdu.“ (3. Jánov 5-8)

Ján v 8. verši hovorí, že „sme povinní podporovať takýchto“ (t. j. misionárov) a že ak sa ich ujmeme, aj my s nimi spolupracujeme na šírení pravdy. Nikto z nás nemôže povedať, že sa ho misia netýka. Sme v tom všetci spolu. Všetci v nej máme zohrať svoju rolu. Možno nikdy nevkročíme do ďalekej džungle, ale aj tak by sme mali oddať svoj život naplneniu Božej vôle v našom okolí, aj v Afrike či v Papue – Novej Guinei. Keď sa rozhodneme nasledovať Ježiša, zaväzujeme sa činiť učeníkov v našom rodnom meste, aj na Strednom Východe. Otázka nie je, či budeme, alebo nebudeme pracovať na šírení evanjelia po celom svete, ale že akú rolu sa v ňom rozhodneme zohrať. Zbor, ktorý nie je oddaný pre vec Krista na celej zemi, nie je zborom v biblickom zmysle slova.

6. *Ako by ste opísali svoju rolu v napredovaní evanjelia na svete? Ak vám nič nenapadá, zapíšte si niekoľko vecí, ktoré by ste mohli začať robiť, aby sa misia stala súčasťou vášho života.*

Vízia konca

Boh nám hovorí, že dejiny sa hýbu dopredu k špecifickému a slávnemu koncu. Boh sľúbil Abrahámovi, že prostredníctvom neho budú požehnané všetky národy. O tom je Boží vykupiteľský plán už od samého počiatku. A keď sa pozrieme na koniec tohto príbehu, vidíme, že Božie zaslúbenie Abrahámovi sa jedného dňa naplní. Niet pochyb o tom, či cirkev naplní, alebo nenaplní svoje poslanie; vieme naisto, že sa tak stane.

Ján nám umožnil vidieť naplnenie zaslúbenia, ktoré dal Boh Abrahámovi:

„Po tomto som pozeral a uvidel som veľký zástup, ktorý nikto nemohol spočítať; z každého národa, kmeňa, ľudu a jazyka stáli pred trónom a pred Baránkom. Oblečení boli do bieleho rúcha, v rukách mali palmové ratolesti a mohutným hlasom volali: Spása nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi.“
(Zjavenie Jána 7, 9-10)

K tomuto smerujeme. Aj keď sa nám koncept zborov v Indii, Afrike, Číne a Papue – Novej Guinei zdá vzdialený a zvláštny, naša budúcnosť je s nimi neoddeliteľne spätá. Keď sa Ježiš vráti, aby si nárokoval tento svet ako jeho právoplatný Kráľ, ocitneme sa uprostred kresťanov všetkých čias a všetkých národov a budeme s nimi spoločne chváliť Boha.

Boží plán pre našu budúcnosť by mal ovplyvňovať spôsob, akým žijeme a zmýšľame už dnes. Záleží vám na cirkvi v Číne? Keď počujete o prenasledovaní, ktoré podstupujú kresťania v iných krajinách, naplňa vás to súcitom? Keď počujete o misii, ktorá sa chystá do Iraku alebo Thajska, plánujete sa za ňu modliť alebo ju finančne podporovať? Sú to naši bratia a sestry. Ich misia je rovnaká ako naša. Pracujú spolu s nami na naplnení rovnakého cieľa. Bez nich nemôžeme naplniť poslanie, ktoré nám Boh dal.

Ježiš volá svojich nasledovníkov, aby boli jeho svedkami „v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až do posledných končín zeme“ (Skutky apoštolov 1, 8). Ešte sme nedosiahli posledné končiny zeme, ale mocou Ducha Svätého sa tak raz stane. Ako nasledovníci Ježiša Krista sme boli povolani k tomu, aby sme činili učeníkov. Títo učeníci sú povolani, aby tiež činili učeníkov. Ježiš zaľubuje, že bude prítom s nami, až do úplného konca (Matúš 28, 20). Nevieme, kedy ten koniec príde, ale chceme byť verní v činení učeníkov, kým ten čas nenastane. Sme Božie stvorenia, žijúce na Božej zemi, uprostred Božieho vykupiteľského plánu. Nech sú teda naše životy oddané jeho kráľovstvu a jeho sláve.

7. *Ak máte verne nasledovať Ježiša a zohrať svoju rolu v Božom pláne vykúpenia, ako by mal váš život vyzerat v tejto chvíli? (Toto je veľmi široká otázka, ale skúste si zapísať niekoľko kľúčových vecí, ktoré vám potom môžu pomôcť uviesť do praxe to, čo ste sa tu naučili.)*

8. *Modlite sa. Proste Boha, aby vám pomohol úplne sa mu podriaadiť. Proste ho, aby vás usmerňoval a posilňoval v čomkoľvek, do čoho vás povolá. Modlite sa, aby vás Boh používal vo svojom bezprostrednom okolí aj vo svete v akejkoľvek úlohe, ktorú on pokladá za dobrú.*

Pozrite si video k tejto kapitole na multiplymovement.com.